

[Alfred Jensen.]

Jeg synes, det er et inkonsekvent standpunkt, venstre og konservative tager, når de virkelig har forståelse for, at der er et problem og der ligger et forslag på folketingets bord, som løser dette problem, selv om det kun er en engangsløsning, fordi det kun kommer til at gælde for dem, der gik arbejdsløse fra 1. oktober 1959 til 31. marts 1960.

Hvad regeringspartierne angår, kan jeg ikke se, hvilken saglig begrundelse de har for at afvise vort forslag. Man går over til at forhøje den daglige pengehjælp fra 14 kr. til 17 kr.; men er det da rimeligt at afvise de arbejdsløses ønsker om at få en forhøjelse også for ledigheden i den vinter, der nu er ved at være slut? Det er ikke urimeligt, at de arbejdsløse fremsætter ønsker herom.

I fjor forår gav ministeren jo udtryk for, at en regulering af understøttelserne kunne gennemføres allerede sidste efterår, og var den blevet gennemført, havde disse ledige jo fået ikke 2 kr. 50 øre, men 3 kr. mere om dagen og ikke alene for de overskydende dage ud over de 40 dage, men også for de 40 dage. Derfor spørger jeg, hvad er den saglige begrundelse for at afvise vort lovforslag? Der er ingen saglig begrundelse, ej heller den, at det kommer til at virke bagud, for regeringens forslag, som vi behandler her, får netop tilbagevirkende kraft til 1. april. Dertil kommer, at vort forslag under alle omstændigheder må virke indtil 1. april og derfor først kan gøres op efter 1. april. Det vil sige, at der ingen som helst saglig begrundelse er for en afvisning af vort lovforslag.

Jeg ved godt, hvordan det går ved anden behandling, og derfor appellerer jeg til tingets medlemmer om dog at tænke over, om ikke vort forslag bør have lov til at gå til tredje behandling, så at det kan blive overvejet endnu en gang i udvalget. Det forekommer mig nemlig, at man begår en uret over for de tusinder, der har gået ledige i vinter, og som har set hen til regeringens og ministerens overvejelser om højere understøttelse.

Jeg anbefaler altså, at man endnu en gang overvejer og derefter indtager en mere positiv holdning over for vort udmærkede forslag.

Aksel Larsen: Jeg er stort set ikke tilfreds med det resultat, der kom ud af udvalgets arbejde vedrørende regeringsforslaget om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Da vi havde lovforslaget til første behandling, havde vi den højtærede socialministers fremsættelsestale til henholde os til, en fremsættelsestale, hvori han forklarede og understregede ved hjælp af sammenlignende statistik, at dagpengene til de arbejdsløse burde forhøjes med 4 kr.; ikke desto mindre blev der kun foreslået en forhøjelse med 2 kr. Det er i hvert fald et betydeligt fremskridt og det betydeligste af de fremskridt, der findes, at man nu er gået op fra 16 kr. som maksimum til 17 kr. som maksimum for dagpengene til arbejdsløse. På den anden side havde jeg håbet, at man var nået længere. Jeg var, da vi havde sagen til første behandling, fuldstændig klar over, at når den højtærede socialminister kom med sit lovforslag, måtte det betyde, at der ikke i regeringen havde kunnet opnås enighed om at foreslå højere maksimumssats end de 16 kr. til forsørgere, men jeg udtrykte håb om, at folketinget måtte være i stand til at forbedre regeringens lovforslag, og der er jo altså som sagt sket en forbedring. Jeg beklager kun, at den ikke er større.

Jeg har givet udtryk for, at egentlig burde stigningen eller det, man kalder ajourføringen, af de arbejdsløses dagpenge være større end den statistisk påviste stigning i den gennemsnitlige arbejdsløn, og jeg havde i hvert fald håbet, at man under udvalgsforhandlingerne var blevet klar over, at det mindste, man burde gennemføre, var en forhøjelse af dagpengene for forsørgere med 4 kr., fra 14 kr. til 18 kr., og at man også havde erkendt, at der er råd til at give fuld refusion efter arbejdsløshedslovens regler for sådanne dagpenge. Nu er man i udvalget landet ved de 17 kr. Jeg beklager det, og jeg synes ikke, det er tilfredsstillende. Jeg kunne naturligvis godt have lyst til at foreslå endnu større beløb, men jeg har indskrænket mig til at stille et enkelt underændringsforslag gående ud på, at den ved ændringsforslag nr. 3 foreslåede sats, 17 kr., ændres til 18 kr. Jeg tillader mig at anbefale dette forslag, og skulle det blive forkastet — det må jeg vel desværre regne med efter de taler, der er